

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 24. september 2009

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail ism@ism.dk

JUB/ J.nr. 2009-6564

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 28. august 2009 følger hermed indenrigs- og socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 562 (SOU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mette Frederiksen (S).

Spørgsmål nr. 562:

"Ministeren bedes redegøre for, hvordan reglerne, jf. servicelovens § 161 om opkrævning af betaling i forbindelse med fremstilling af mad på botilbud fortolkes og hvad det betyder i praksis, og ministeren bedes i den sammenhæng svare på, om ministeren finder det rimeligt, at de beboere, der ikke selv kan deltage i fremstillingen af maden på grund af handicap, kan opkræves for lønudgifter, mens det ikke er tilladt, hvis personen selv kan deltage i fremstillingen af maden?"

Svar:

I servicelovens § 161, stk. 1, indgår der en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter indenrigs- og socialministeren kan fastsætte regler om betaling for tilbud efter kapitel 16 i serviceloven, herunder betaling for madservice efter servicelovens § 83.

Af servicelovens § 161, stk. 2, fremgår, at der ikke kan opkræves betaling for udgifter til personale, når hjælpen efter en række bestemmelser er varig.

Endelig fremgår det af servicelovens § 161, stk. 3, at der kan opkræves betaling for personaleudgifter til madserviceordninger.

Bemyndigelsen til at fastsætte regler om betaling for tilbud efter kapitel 16 i serviceloven er blandt andet udnyttet i bekendtgørelse nr. 616 af 15. juni 2006 om betaling for generelle tilbud og for tilbud om personlig og praktisk hjælp m.v. (Servicelovens §§ 79, 83 og 84) med senere ændringer.

I praksis indebærer reglerne, at borgere, der er visiteret til madserviceordninger, kan opkræves betaling for fremstillingen af maden, herunder til per-

sonaleudgifter. Hvis en borger, som er visiteret til madservice - i eksempelvis et botilbud - derimod deltager i madfremstillingen sammen med personalet, følger det af servicelovens § 161, stk. 2, at der ikke kan opkræves betaling for personaleudgiften, hvis hjælpen er varig.

Endvidere kan jeg oplyse, at der pr. 1. juli 2009 trådte en maksimal beløbsgrænse i kraft på 3.000 kr. pr. måned for modtagerens betaling for madservice i form af døgnforplejning i plejeboliger m.v. Beløbsgrænsen, der er hjemlet i ovennævnte bekendtgørelse, omfatter ikke kun ældre i plejeboliger, men også mennesker med handicap, der bor i botilbud efter servicelovens §§ 107 og 108. Den kommunale myndighed må dog ikke opkræve mere i betaling for tilbuddet om madservice end ydelsens produktions- og leveringsomkostninger kan begrunde. Indførelsen af den maksimale beløbsgrænse er en del af udmøntningen af finansloven for 2009 om at sikre modtageren i plejeboliger mv. et loft over betalingen på madserviceordninger.

Regeringen har således sikret, at der er en øvre grænse for, hvor meget kommunen kan opkræve for madservice hos de borgere, der er afhængige af at få hjælp til færdig mad. I hvilket omfang, borgeren skal betale for hjælp til madservice, er som nævnt op til den enkelte kommunalbestyrelse.

Jeg mener, at ældre og handicappede, der selv er i stand til at deltage i madlavningen, ikke skal betale for den hjælp, de modtager hertil, og jeg finder det naturligt, at den indsats ydes som socialpædagogisk bistand m.v.

Endvidere mener jeg, at kommunalbestyrelsen med dette regelsæt har muligheder for at tilrettelægge indsatsen på området med det formål så vidt muligt at tilgodese borgernes individuelle behov for hjælp.

Karen Ellemann

/ Morten Starch Lauritsen